

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Dovolatelce nelze přisvědčiti, že lhůta k výpovědi podle § 65 odstavec 2. zákona o pojišťovací smlouvě počíná dnem, kdy doručeno bylo usnesení o povolení zápisu, a nikoli dnem, kdy byl proveden zápis. Stačí poukázat k odůvodnění napadeného rozsudku a jest k dovolacím vývodům dodati: Poukazuje-li dovolatelka na rozhodnutí čís. 457 sb. n. s., v němž bylo vysloveno, že soud může ve věcech nesporných upustiti od svého usnesení, pokud nebylo doručeno, a že do té doby nejeví právní účinky, přehlíží, že nejde v souzeném případě o prosté usnesení, jakž tomu bylo v onom případě, nýbrž o usnesení, jehož obsah se zapisuje do obchodního rejstříku, jenž jest veřejný, do něhož může každý nahlédnouti (čl. 12 obch. zák.) a jest chráněn důvěrou v něj. Do něho se zapisují prosté skutečnosti, které v případě čl. 211 obch. zák. mají účinek konstitutivní, takže zápisy mají význam jen listinného osvědčení, že účastníci dotyčná prohlášení učinili (Pollitzer: das oest. Handelsrecht str. 91, Staub-Pisko I. str. 58). Mají proto zápisy ty průvodnost veřejné listiny podle § 292 c. ř. s. (Staub-Pisko str. 58, § 7) a o nesprávnosti dosvědčené skutečnosti jest důkaz připuštěn. Pochází-li tedy zapsané prohlášení o ustavivší se akciové společnosti od ní samé, a ona ani protidůkaz nevedla, ba skutečnost tu doznala, musí zápis ten nechat proti sobě plati, bez ohledu na to, zda jí bylo usnesení o zápisu doručeno, čili nic, a zda měla snad možnost proti usnesení tomu rekurovati. Se zápisem tím musila počítati, ona sama o něj zažádala, a bylo její povinností, by se, šetříc průměrné opatrnosti § 1297 obč. zák. přesvědčila nahlédnutím do obchodního rejstříku, kdy se zápis stal, chtěla-li svého výpovědního práva podle § 65 odstavec (2) zákona o pojišťovací smlouvě použiti.

Čís. 13757.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Škrtání nebo přetiskování závadných míst v letáku nestačí vezdy k zamítnutí žaloby domáhající se zdržení se uveřejňování nesprávných údajů.

S hlediska § 2 zák. proti nek. soutěži nezáleží na tom, zda dodatek ke jménu soutěžitele lze uznati za vhodný s hlediska § 44 živn. řádu.

Dodatek k firmě (ke jménu), sloužící k bližšímu označení podniku, nepřičí se nutně § 2 zák. proti nekalé soutěži.

(Rozh. ze dne 14. září 1934, Rv I 1540/34.)

Žalující firmy se domáhaly na žalovaném Jaroslavu P-ovi, zámečnictví v Pardubicích, by bylo uznáno právem, že žalovaný jest povinen zdržeti se uveřejňování nesprávných údajů, že jest továrnou v Praze a Pardubicích, že má jméno Rollo, a že jest povinen odstraniti tento závadný stav. Procesní soud první stolice žalobu zamítl. Odvolací soud uznal žalovanou stranu povinnou zdržeti se uveřejňo-

vání nesprávných údajů, jako by byla továrnou v Praze a v Pardubicích a povinnou odstraniti tento závadný stav, jinak napadený rozsudek potvrdil. D ů v o d y: Především jest zdůrazniti, že pro rozsah rozsudečného výroku je směrodatný jen doslov žalobního návrhu a ten se domáhá jen zdržovacího a odstraňovacího příkazu ohledně nesprávných údajů, že jest žalovaný podnik továrnou v Praze a v Pardubicích a že má jméno firmy »Rollo«. Žalující strana sice při ústním jednání dne 14. ledna 1933 poukazovala též k tomu, že neodpovídá pravdě ani další údaj v tiskopisech žalované strany »vlastní válcovny ocelových i pozinkovaných vlnitých plechů atd.«, ale žalobu na tento údaj formálně nerozšířila a neprávem proto nyní v odvolání vytýká, že soud první stolice na tuto věc nevzal zřetele. Dále jest zdůrazniti, že pozastavené údaje stíhány jsou, třeba že to v žalobě výslovně nebylo řečeno, jen s hlediska § 2 zák. proti nekalé soutěži jako nekalá raklama, kterou si žalovaná strana na úkor soutěžitelů dělá tím, že o svém podniku rozšiřuje tvrzení, nesrovnávající se se skutečnými poměry a způsobilé vzbuditi u průměrného, neinformovaného zákaznictva nesprávnou představu o rozsahu a výkonnosti závodu jejího, takže zejména § 11 cit. zák. nepřichází vůbec v úvahu, neboť o zásahu do cizích práv používáním slova »Rollo« k označení podniku nebo zboží nelze mluvit. Žalující strana nepozastavuje ostatně, jakž i odvolání samo zdůrazňuje, ani používání značky »Rollo« k označování výrobků žalovaného, pro něž si dodatečně vymohl podle sdělení obchodní a živnostenské komory v Praze registraci, nýbrž shledává nekalou soutěž v tom, že žalovaný používá tohoto slova jako firmy, pokud se týče, jako firemního dodatku, ačkoli, nejso protokolovaným obchodníkem, nemá na vedení firmy vůbec právo a zejména na používání firmy, záležející ve jméně fantastickém, vyhrazeném prý společností akciovým a s omezeným ručením, nebo-li, že žalovaný takovým označováním svého závodu vzbuzuje o něm klamnou představu, jako by byl podnikem rozsáhlejším a protokolovaným. Soud odvolací nesouhlasí sice v tomto směru s názorem soudu první stolice, že v předložených tiskopisech a používaných razítkách slovo »Rollo« svým umístněním a grafickým provedením zřejmě slouží jen k označení výrobků a ne k označení závodu jako firmy, avšak nesouhlasí ani s názorem žalující strany, že jeho používání v dané formě vzbuzuje klamný dojem o faktickém rozsahu a významu podniku žalované strany. Je sice správné, že podle obchodního zákona protokolované firmy smí používat jen kupec plného práva, vyhovující příslušným předpisům daňovým a že kupci jednotlivci firemní dodatek podobného rázu nebyl by ani dovolen, a jest rovněž pravdou, že podle předpisu živnostenského řádu snad rovněž označování živnosti žalovaného slovem »Rollo« mohlo by a snad dokonce již bylo pozastaveno, avšak to vše není rozhodným při řešení otázky, zda se tím žalovaný dopouští nekalé soutěže podle § 2 zákona. Jisto jest, že o těchto zákonných předpisech nemá dostatečné a přesné vědomosti, že nerozeznává s hlediska svých zájmů mezi firmou protokolovanou a neprotokolovanou, mezi závodem jednotlivce a závodem společenským, že bonita, výkonnost a oblíbenost podniku s těmito okolnostmi není a nemusí býti v souvislosti, že fakticky různé závody, protokolované i neprotokolované, používají k označení svých stanovišť a výrobků různých štítů, přívěšků a přízvisek

a že i menší řemeslník může mít pro své zboží úředně chráněnou známku a na ni ve spojení se svým podnikem se různým způsobem odvolávati. Činil-li tak žalovaný, prohřešoval se snad proti některým předpisům a může proto býti stíhán, avšak neškodil tím ještě svým soutěžitelům a nevzbuzoval tím u společných zákazníků na jich úkor klamné představy o svém podniku, neboť, jak již shora řečeno, průměrný zákazník při volbě objednávky na tyto momenty váhu neklade a faktický rozsah a výkonnost podniku od nich také nezávisí, neboť může zručný a spolehlivý řemeslník obsloužit svého zákazníka lépe než skomírající snad již podnik prot. akc. společnosti neb společnosti s ruč. obm. a označení »Rollo« i podle výkladu odvolání pravdivě označuje způsob podnikání žalovaného, t. j. výrobu svinovacích rolet a příbuzných zařízení.

Naproti tomu však právem jest vytýkáno nesprávné právní posouzení, pokud jde o pozastavené údaje toho obsahu, že podnik žalovaného je továrnou se sídlem v Praze a v Pardubicích. Že žalovaný ve svých rozšiřovaných prospektech tyto údaje činil a že údaje ty neodpovídají skutečnosti, je jednak (v prvním směru) nesporno, jednak (v druhém směru) se zjišťuje z výpovědí svědků, z nichž vychází, že žalovaný od července 1930 v Praze sám vůbec činný nebyl, od dubna 1931 provozuje svou živnost v Pardubicích, a to nikoli po továrnicku, a že i místnosti svého času v Praze používané naprosto neospravedlňují údaj, jako by pardubický závod měl též v Praze vedlejší sídlo. Příslušný údaj v prospektech, naznačující, že jde o továrnu v Pardubicích, která má kancelář, sklady a montážní dílny v Praze, odporuje tedy skutečnosti a je nepravdivý a klamný ve smyslu § 2 zák. proti nek. sout. Jde nyní o to, zda žalovaného vyvíňuje, že žalovaný závadných prospektů sice dále používá a používal, že však v nich pozastavené údaje škrtil neb razítkem přetiskoval. Soud první stolice měl za to, že žaloba není již důvodna, když žalovaný, byv stanoviskem okresního úřadu v Pardubicích o nesprávnosti svého jednání poučen, od doby svého odsouzení tímto úřadem v prospektech místa závadná přeškrtoval nebo přetiskoval, neboť z toho prý každá osoba zdravého rozumu musila seznati, že přeškrtnutá a přetištěná místa neplatí, a poněvadž úplným zničením veškerých prospektů byl by žalovaný utrpěl značnou újmu. S tímto právním názorem se odvolací soud nemůže stotožniti, neboť zodpovědnost žalovaného podle zákona proti nekalé soutěži není podmíněna zlým úmyslem a vědomostí, že jednání je nekalou soutěží, případnou škodu odložením závadných prospektů snad vzniklou způsobil si žalovaný sám a nemůže na tuto okolnost vzat býti ohled, a pouhé škrtnutí neb přetiskování závadných míst, po nichž místa ta zůstávají i nadále čitelnými a jež, jak z přílohy vidno, není ani úplně a všude provedeno, naprosto nelze pokládati za rovnocenné odstranění závadného stavu. Škrtnutí a přetiskování je tu ponecháno libovůli a spolehlivosti žalovaného, může čtenáři prospektů pokládáno býti za nahodilé neb od třetí osoby pocházející a tudíž nic neznamenající a okolnost, že přeškrtnutá neb přetištěná místa mohou přes to býti přečtena, mohou v čtenáři a tudíž v zákazníkovi vzbuditi neb udržeti mylný dojem, že podnik žalovaného přece jen jest nebo ještě před nedávnem byl závodem po továrnicku na dvou místech provozovaným. Žaloba je tudíž v právu,

domáhajíc se v tomto směru výroku zdržovacího a odstraňovacího, a bylo proto částečně odvolání a žalobě vyhověti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání ani té ani oné strany.

D ů v o d y:

D o v o l á n í ž a l o v a n é h o týká se jen otázky, stačí-li k zamítnutí žaloby, že žalovaný používá sice dále závadných letáků, že však na nich závadná místa škrtá, nebo přetiskuje od doby, co byl stihán živnostenským úřadem, a zda lze v tom spatřovati dostatečné odstranění závadného stavu. Dovolatele stačí poukázat ke správným důvodům napadeného rozsudku, z nichž zvláště v úvahu přichází, že podle nich úprava není provedena ani úplně ani všude, čemuž dovolatel neodporuje. Protože nebylo ani tvrzeno, že škrtnutí nebo přetisk byl již také proveden na všech letácích dosud zbylých, je zřejmé, že by záviselo v budoucnosti na libovůli žalovaného, bude-li škrtání nebo přetisky dále prováděti a že by tedy žalobci neměli právní ochrany, na kterou jim rozsudek přiznal nárok, který jim ani žalovaný v zásadě neupírá.

K d o v o l á n í ž a l o b c ů: Nesejde na tom, lze-li pozastavený dodatek ke jménu žalovaného uznati za vhodný s hlediska § 44 živnostenského řádu, nýbrž jde jen o to, zda se onen dodatek »Rollo« přičítá předpisům § 2 zákona proti nekalé soutěži. V tom má odvolací soud pravdu. Odvolací soud právem poukazuje k tomu, že tento dodatek je potud pravdivý, že označuje způsob (druh) podnikání žalovaného, to je výrobu svinovacích rolet a příbuzných zařízení, jak sami žalobci uznávají. Správně uvádí odvolací soud, že i neprotokolovaní obchodníci a živnostníci používají k označení svých stanovišť a výrobků různých dodatků v souvislosti s předmětem podniku. Z takových dodatků nemusí však býti usuzováno jen na rozsah podniku. Žalobci tvrdí sice, že by ono označení mohlo býti anebo jest způsobilé v tomto směru klamati zákazníky a zjednati tím podniku žalovaného na jejich úkor přednost při soutěži, což však nedokázali. Podle letáků ke spisům připojených nejde vůbec o nějaké firmování neb o nějaké jméno, nýbrž jen o dodatek k firmě, případně ke jménu, k bližšímu označení podniku, jakýž u protokolovaných obchodníků připouští čl. 16, druhý odstavec obch. z. a jakýž ani podle § 44 živnostenského řádu nemusí býti vždy nepřipustný.

Čís. 13758.

Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).

Ustanovením § 22 zák. není vyloučena dohoda o příslušnosti jiného věcně příslušného soudu.

Jde o nekalou soutěž, ukázal-li žalovaný (zástupce konkurenční firmy) nabídku žalující firmy, v níž se určitým zákazníkům poskytují výjimečně nízké ceny, bez potřeby zákazníků žalobkyně, jemuž tato dodávala zboží za vyšší ceny.

(Rozh. ze dne 14. září 1934, Rv I 1543/34.)